TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 14. decembrī *

Lieta C-316/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Högsta domstolen* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 9. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 16. augustā, tiesvedībā

Nokia Corp.

pret

Joacim Wärdell.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents),

* Tiesvedības valoda — zviedru.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Nokia Corp.* vārdā — H. Vistams [*H. Wistam*], *advokat*,

— Joahima Vērdela [*Joacim Wärdell*] vārdā — B. Stangheds [*B. Stanghed*], *advokat*,

— Francijas Republikas vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. K. Niolē [*J.-C. Niollet*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Vilss [*W. Wils*] un K. Simonsons [*K. Simonsson*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 13. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz 98. panta 1. punkta interpretāciju Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula").

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

2 Regulas 9. pantā ar virsrakstu "Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme" noteikts:

"1. Kopienas preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot:

a) jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks Kopienas preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme;

[..]

2. Atbilstoši 1. punktam, cita starpā, var aizliegt

a) piestiprināt apzīmējumu precēm vai to iepakojumam;

[..]

c) importēt vai eksportēt preces ar šo apzīmējumu;

[..]."

3 Regulas 14. pantā ar virsrakstu "Valsts tiesību aktu papildu piemērošana attiecībā uz pārkāpumiem" precizēts:

"1. Kopienas preču zīmju spēkā esamību nosaka tikai un vienīgi šīs regulas noteikumi. Attiecībā uz citiem jautājumiem, Kopienas preču zīmes pārkāpumus reglamentē valsts tiesību akti, kas attiecas uz attiecīgās valsts preču zīmes pārkāpumiem saskaņā ar X daļas noteikumiem.

[..]

3. Piemērojamos procesuālos noteikumus nosaka saskaņā ar X daļas noteikumiem."

4 Regulas X daļā ar virsrakstu "Prasību piekritība un procesa noteikumi attiecībā uz Kopienas preču zīmēm" ietverti 90.–104. pants.

5 Saskaņā ar Regulas 91. panta 1. punktu un 92. panta a) punktu dalībvalstis savā teritorijā norāda valsts pirmās un otrās instances tiesu iestādes, dēvējamas par "Kopienas preču zīmju tiesām", kurām tiek piešķirta ekskluzīva kompetence attiecībā uz visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likumi, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Kopienas preču zīmēm.

6 Regulas 97. pantā paredzēts:

"1. Kopienas preču zīmju tiesas piemēro šīs regulas noteikumus.

2. Attiecībā uz visiem jautājumiem, ko šī regula neaptver, Kopienas preču zīmju tiesa piemēro savas valsts tiesību aktus, tostarp tai saistošos starptautisko privāttiesību aktus.

3. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādāk, Kopienas preču zīmju tiesa piemēro procesuālos noteikumus, kas reglamentē tā paša veida procesus saistībā ar valsts preču zīmēm tajā valstī, kur attiecīgā tiesa atrodas."

7 Regulas 98. pantā noteikts:

"1. Ja Kopienas preču zīmju tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pārkāpis vai draudējis pārkāpt Kopienas preču zīmi [ir veicis Kopienas preču zīmes nelikumīgu

izmantošanu vai izraisījis tās nelikumīgas izmantošanas draudus], ja vien nepastāv īpaši iemesli pretējai rīcībai, tā izdod rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt darbības, kas pārkāpj vai varētu pārkāpt Kopienas preču zīmi [veikt Kopienas preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas izmantošanas draudus]. Tā arī veic pasākumus saskaņā ar savas valsts likumiem, kas nodrošina šī aizlieguma ievērošanu.

2. Visos pārējos jautājumos Kopienas preču zīmju tiesa piemēro tās dalībvalsts likumu, kurā pārkāpums vai pārkāpuma draudi [nelikumīga izmantošana vai nelikumīgas izmantošanas draudi] notikuši, ieskaitot starptautiskās privāttiesības."

Zviedrijas tiesiskais regulējums

8 Saskaņā ar Likuma par preču zīmēm (1960:644) (*varumärkeslagen*, turpmāk tekstā — "likums par preču zīmēm") 4. pantu tiesības uz savām precēm izvietot atšķirtspējīgu apzīmējumu nozīmē, ka neviens, izņemot apzīmējuma īpašnieku, tirdzniecībā nedrīkst kā apzīmējumu savām precēm izmantot norādi, kas var radīt sajaukšanas iespēju, neatkarīgi no tā, vai šīs preces tiek pārdotas vai ir paredzētas pārdošanai šajā valstī, vai arī tās tiek importētas.

9 Likuma par preču zīmēm 37. pantā paredzēti sodi, ko var noteikt tīša vai rupjas neuzmanības dēļ izdarīta pārkāpuma gadījumā.

10 Likuma par preču zīmēm 37.a pantā paredzēts, ka tiesa pēc preču zīmes īpašnieka pieteikuma var pārkāpuma izdarītājam, paredzot naudas sodu, aizliegt turpmāku pārkāpumu izdarīšanu. Iesniedzējtiesa norāda, ka šī norma ir fakultatīva.

11 Likuma par preču zīmēm 66. pantā noteikts, pirmkārt, ka šī likuma 37. pants ir piemērojams Kopienas preču zīmes pārkāpuma gadījumā. Otrkārt, tajā precizēts, ka šī paša likuma 37.a pants ir piemērojams tiktāl, ciktāl Regulā nav paredzēti citi noteikumi.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

12 *Nokia Corp.* (turpmāk tekstā — "*Nokia*") ir īpašniece vārdiskai preču zīmei "Nokia", kas ir reģistrēta gan kā valsts preču zīme Zviedrijā, gan kā Kopienas preču zīme attiecībā uz, cita starpā, tādām precēm kā "mobilie telefoni un to piederumi".

13 2002. gadā Vērdels no Filipīnām importēja "flash stickers". Tās ir pašlīmējošas uzlīmes, kuras paredzētas pielīmēšanai pie mobilajiem telefoniem un satur gaismu izstarojošu diodi, kas iedegas, telefonam zvanot.

14 Muitas inspekcijas laikā tika atklāts, ka uz daļas no šīm "flash stickers" bija izvietota preču zīme "Nokia" — vai nu uz pašas preces, vai uz iesaiņojuma. Vērdels norādīja, ka tas bija piegādes kļūdas dēļ, kuru, viņam nezinot, pieļāvis piegādātājs.

15 Apgalvojot, ka Vērdels ir vainojams pārkāpumā, *Nokia* cēla pret viņu prasību *Stockholms tingsrätt* (Stokholmas pilsētas tiesa), lai panāktu, ka viņam tiek aizliegts, paredzot naudas sodu, izmantot savā uzņēmējdarbībā apzīmējumus, ko iespējams sajaukt ar Zviedrijas un Kopienas preču zīmi "Nokia".

16 Pilsētas tiesa nolēma, ka pārkāpums ir pierādīts. Tā kā Vērdels bija norādījis, ka viņš apsver citu "flash stickers" importēšanas iespēju, tiesa uzskatīja, ka pastāv iespēja, ka viņš atkal varētu veikt preču zīmes nelikumīgu izmantošanu, un noteica viņam attiecīgo aizliegumu, paredzot naudas sodu tā neievērošanas gadījumā.

17 Pēc Vērdela iesniegtās apelācijas *Svea hovrätten* (Svē Apelācijas tiesa) konstatēja, ka viņš ir izdarījis pārkāpumu un ka pastāv iespēja, ka viņš varētu izdarīt tādas pašas darbības attiecībā uz *Nokia* piederošajām preču zīmēm. Tomēr, konstatējot, ka Vērdels nekad iepriekš nav izdarījis šādas darbības un ka viņu var vainot tikai par neuzmanību, tiesa nolēma, ka viņam nav jānosaka aizliegums, paredzot naudas sodu tā neievērošanas gadījumā.

18 Tad *Nokia* iesniedza apelāciju *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa). Tā apgalvoja, ka, lai Vērdelam noteiktu aizliegumu, paredzot naudas sodu tā neievērošanas gadījumā, pietiek ar to, ka viņš objektīvi ir pārkāpis ar tai piederošu preču zīmi saistītas tiesības.

19 Šajos apstākļos *Högsta domstolen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1. Vai Regulas (EK) Nr. 40/94 [..] 98. panta 1. punkta pirmajā teikumā ietvertais "īpašu iemeslu" jēdziens ir interpretējams tādējādi, ka tiesa, kura konstatē, ka atbildētājs ir nelikumīgi izmantojis Kopienas preču zīmi, var, neskatoties uz citiem apstākļiem, neizdot īpašu rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt preču zīmes nelikumīgu izmantošanu, ja šī tiesa uzskata, ka turpmāka pārkāpuma risks nav acīmredzams vai katrā ziņā ir ierobežots?

2. Vai šis jēdziens ir interpretējams tādējādi, ka tiesa, kura konstatē, ka atbildētājs ir nelikumīgi izmantojis Kopienas preču zīmi, var, pat ja nav pamata neizdot 1. jautājumā aplūkoto rīkojumu, šādu aizliegumu neizdot tāpēc, ka uz turpmāku pārkāpumu skaidri attiecas valsts tiesībās ar likumu noteikts vispārējs aizliegums un ka atbildētāju var sodīt, ja tas tīši vai rupjas neuzmanības dēļ turpmāk izdara pārkāpumu?

3. Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noraidoša, vai šādā gadījumā ir jāveic īpaši pasākumi, ar kuriem, piemēram, aizliegumam pievieno naudas sodu, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu, pat ja uz turpmāku pārkāpumu skaidri attiecas valsts tiesībās ar likumu noteikts vispārējs aizliegums un ka atbildētāju var sodīt, ja tas tīši vai rupjas neuzmanības dēļ turpmāk izdara pārkāpumu?

4. Ja atbilde uz 3. jautājumu ir apstiprinoša, vai tas attiecas arī uz gadījumiem, kad nosacījumi šādu īpašu pasākumu noteikšanai analoga valsts preču zīmes pārkāpuma gadījumā netiktu uzskatīti par izpildītiem?"

Par pirmo jautājumu

20 Ar savu pirmo jautājumu valsts tiesa vaicā, vai Regulas 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka pats fakts, ka Kopienas preču zīmes turpmākas nelikumīgas izmantošanas vai tās nelikumīgas izmantošanas draudu risks nav

acīmredzams vai ir tikai ierobežots, ir uzskatāms par īpašu iemeslu, lai Kopienas preču zīmju tiesa neizdotu rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz veikt šīs darbības.

21 Gan no Kopienu tiesību vienveidīgas piemērošanas, gan no vienlīdzības principa izriet prasība, ka Kopienu tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Kopienā ir interpretējama autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā normas kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (skat. it īpaši 1984. gada 18. janvāra spriedumu lietā 327/82 *Ekro*, *Recueil*, 107. lpp., 11. punkts; 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā C-287/98 *Linster*, *Recueil*, I-6917. lpp., 43. punkts, un 2005. gada 17. marta spriedumu lietā C-170/03 *Feron*, Krājums, I-2299. lpp., 26. punkts).

22 Tā tas ir attiecībā uz jēdzienu "īpaši iemesli", kas ietverts Regulas 98. panta 1. punkta pirmajā teikumā.

23 Ir tiesa, ka Regulas 14. panta 1. punktā paredzēts, ka "Kopienas preču zīmes pārkāpumus reglamentē valsts tiesību akti, kas attiecas uz attiecīgās valsts preču zīmes pārkāpumiem saskaņā ar X daļas noteikumiem".

24 Tomēr, pirmkārt, šī norāde uz dalībvalstu tiesību aktiem neizslēdz, ka Kopienas likumdevējs paredz zināmus noteikumus, kuri vienveidīgi regulē Kopienas preču zīmju pārkāpuma jautājumu, kā to paredz precizējums "saskaņā ar X daļas noteikumiem".

25 Otrkārt, kā tas izriet no otrā apsvēruma, Regulas izveidotais Kopienas preču zīmju regulējums paredz uzņēmumiem piešķirt "tiesības iegūt [..] Kopienas preču zīmes, kam ir piešķirta vienāda aizsardzība un kas ir spēkā visā Kopienas teritorijā".

26 Lai aizsargātu Kopienas preču zīmes, ir būtiski īstenot šo preču zīmju pārkāpšanas aizliegumu.

27 Ja "īpašu iemeslu" jēdziens būtu atšķirīgi interpretējams dažādās dalībvalstīs, vienos un tajos pašos apstākļos varētu prasīt aizliegt turpināt preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas izmantošanas draudus dažās dalībvalstīs, taču citās nē. Tādējādi ar Kopienas preču zīmēm piešķirtā aizsardzība nebūtu vienāda visā Kopienas teritorijā.

28 "Īpašu iemeslu" jēdziens tāpēc Kopienas tiesību sistēmā ir jāinterpretē vienveidīgi.

29 Šajā sakarā vispirms ir jākonstatē, ka dažādu valodu versijās Regulas 98. panta 1. punkta pirmais teikums ir formulēts pavēles formā (proti, skat. spāņu valodā — "dictará providencia para prohibirle", vācu valodā — "verbietet", angļu valodā — "shall [..] issue an order prohibiting", franču valodā — "rend [..] une ordonnance lui interdisant", itāļu valodā — "emette un'ordinanza vietandogli" un holandiešu valodā — "verbiedt").

30 No tā izriet, ka principā Kopienas preču zīmju tiesai ir jāizdod rīkojums, kas aizliedz turpināt preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas

izmantošanas draudus, un ka tāpēc nosacījums "ja vien nepastāv īpaši iemesli pretējai rīcībai" — kas, kā skaidri izriet no šīs pašas normas formulējuma, ir atkāpe no šī pienākuma (skat. it īpaši spāņu valodā — "[n]o habiendo", vācu valodā — "sofern [..] nicht [..] entgegenstehen", angļu valodā — "unless there are", franču valodā — "sauf s'il y a", itāļu valodā — "a meno que esistano" un holandiešu valodā — "tenzij er [..] zijn") — ir interpretējams sašaurināti.

31 Otrkārt, Regulas 98. panta 1. punkts ir būtiska norma, lai sasniegtu Regulas mērķi — aizsargāt Kopienas preču zīmes Kopienā.

32 Kā to uzsvērusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 24. punktā, ja rīkojums, kas aizliedz turpināt preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas izmantošanas draudus, būtu pakļauts nosacījumam, ka pastāv acīmredzams vai neierobežots risks, ka šādas darbības tiks atkārtotas, pieteikuma iesniedzējam būtu jāiesniedz papildu pierādījumi par šāda riska pastāvēšanu. Šādus pierādījumus par iespējamām atbildētāja darbībām nākotnē pieteikuma iesniedzējam būtu grūti iesniegt, un tas radītu risku atņemt ekskluzīvās tiesības, ko pieteikuma iesniedzējam piešķir Kopienas preču zīme.

33 Treškārt, kā ticis norādīts šī sprieduma 25. punktā, Kopienas preču zīmju aizsardzībai jābūt vienādai visā Kopienas teritorijā.

34 Tādas interpretācijas, saskaņā ar kuru rīkojuma izdošana, ar ko aizliedz Kopienas preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai tās nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, ir pakļauta nosacījumam, ka pastāv acīmredzams un neierobežots risks, ka atbildētājs atkārtos šādas darbības, rezultātā šīs preču zīmes aizsardzības apjoms dažādās tiesās, pat dažādās tiesvedībās atšķirtos atbilstoši šī riska novērtējumam.

35 Iepriekš iztirzātie apsvērumi acīmredzami pieļauj, ka Kopienas preču zīmju tiesa neizdod rīkojumu, ar ko aizliedz šādas darbības, ja tā konstatē, ka turpmāk nav iespējams, ka atbildētājs nelikumīgi izmantos preču zīmi vai izraisīs tās nelikumīgas izmantošanas draudus. Tas tā it īpaši būtu gadījumā, ja pēc minēto darbību izdarīšanas tiktu iesniegta prasība pret pārkāptās preču zīmes īpašnieku un tās rezultātā viņa tiesības tiktu anulētas.

36 Tāpēc uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tikai tas, ka Kopienas preču zīmes nelikumīgas izmantošanas vai tās nelikumīgas izmantošanas draudu risks nav acīmredzams vai ir citādi ierobežots, nav uzskatāms par īpašu iemeslu, lai Kopienas preču zīmju tiesa neizdotu rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz turpināt šīs darbības.

Par otro jautājumu

37 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai Regulas 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka valsts tiesībās ir ietverts ar likumu noteikts vispārējs aizliegums nelikumīgi izmantot Kopienas preču zīmes un paredzēta iespēja sodīt par turpmāku preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, neatkarīgi no tā, vai tas izdarīts tīši vai rupjas neuzmanības dēļ, ir īpašs iemesls, lai Kopienas preču zīmju tiesa neizdotu rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt šādas darbības.

38 Pirmkārt, kā tas izriet no Kopienas likumdevēja izmantoto vārdu izvēles Regulas 98. panta 1. punkta pirmajā teikumā (skat. it īpaši spāņu valodā — "razones especiales", vācu valodā — "besondere Gründe", angļu valodā — "special reasons", franču valodā — "raisons particulières", itāļu valodā — "motivi particolari" un holandiešu valodā — "speciale redenen"), "īpašu iemeslu" jēdziens attiecas uz faktiskajiem apstākļiem, kas ir specifiski izskatāmajam gadījumam.

39 Dalībvalsts tiesību aktos paredzētu vispārējo aizliegumu nelikumīgi izmantot preču zīmes, kā arī iespēju sodīt par turpmāku nelikumīgu izmantošanu vai izraisītiem nelikumīgas izmantošanas draudiem nevar uzskatīt par tādiem, kas būtu specifiski katrai šīs valsts Kopienas preču zīmju tiesā celtajai prasībai par nelikumīgu izmantošanu vai nelikumīgas izmantošanas draudiem.

40 Turklāt saskaņā ar Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (angļu valodā — "*TRIPs*") 44. panta 1. punktu un 61. pantu, kas ietverts 1. C pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (PTO līgums), kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināts, ciktāl tas skar tās kompetencē ietilpstošus jautājumus, ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK (OV L 336, 1. lpp.), visām dalībvalstīm ir pienākums paredzēt civilas un kriminālas sankcijas, tostarp aizliegumu izdarīt šādus pārkāpumus, par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem. Tādējādi šādu sankciju pastāvēšana valsts tiesībās *a fortiori* nevar būt īpašs iemesls Regulas 98. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē.

41 Otrkārt, ja tas, ka dalībvalsts likumdevējs ir paredzējis vispārēju aizliegumu nelikumīgi izmantot, kā arī iespēju sodīt par turpmāku nelikumīgu izmantošanu vai nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, būtu uzskatāms par īpašu iemeslu

Regulas 98. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, šajā normā paredzētā principa — ka Kopienas preču zīmju tiesām, ņemot vērā izņēmumus, ir jāizdod rīkojums, ar ko aizliedz nelikumīgi izmantot vai izraisīt nelikumīgas izmantošanas draudus, — piemērošana būtu atkarīga no piemērojamo valsts tiesību satura.

42 Faktiski tādas dalībvalsts Kopienas preču zīmju tiesas, kuras valsts likumdevējs paredzējis vispārēju aizliegumu nelikumīgi izmantot preču zīmes, kā arī iespēju sodīt par turpmākām šādām darbībām, tādējādi automātiski būtu atbrīvotas no pienākuma izdot rīkojumu, ar ko aizliedz atbildētājam turpināt izdarīt attiecīgās darbības, pat neņemot vērā katras lietas īpašos faktiskos apstākļus, un tāpēc Regulas 98. panta 1. punkts šīs valsts teritorijā zaudētu jebkādu iedarbību.

43 Šādas sekas nebūtu saderīgas ar Kopienas tiesību pārākuma principu un prasību, ka tās ir jāpiemēro vienveidīgi.

44 Visbeidzot, kā to norāda *Nokia* un Francijas valdība, kā arī ģenerāladvokāte savu secinājumu 33. un 34. punktā, tam, ka piemērojamos valsts tiesību aktos ir noteikts vispārējs pārkāpuma aizliegums un iespēja sodīt, ja šādas darbības tiktu turpinātas, nav tādas pašas atturošas iedarbības kā konkrētam, atbildētājam noteiktam aizliegumam turpināt šīs darbības, ko papildina pasākumi, kas vērsti uz to, lai nodrošinātu, ka šis aizliegums, kas jau noteikts ar izpildāmu tiesas lēmumu, tiek ievērots. Līdz ar to nelikumīgi izmantotās preču zīmes īpašnieku nevar līdzvērtīgi aizsargāt, ja šāds īpašs aizliegums netiek noteikts.

45 Tādēļ uz otro jautājumu ir jāsniedz atbilde, ka Regulas 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka valsts tiesības ietver vispārēju aizliegumu nelikumīgi izmantot Kopienas preču zīmes un paredz iespēju sodīt par tīši vai rupjas neuzmanības dēļ izdarītu turpmāku preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai

nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, nav īpašs apstāklis, lai Kopienas preču zīmju tiesa neizdotu rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz turpināt šīs darbības.

Par trešo jautājumu

46 Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai Regulas 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz turpināt Kopienas preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas izmantošanas draudus, ir pienākums veikt pasākumus atbilstoši valsts tiesībām, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu, pat ja šīs tiesības ietver vispārēju aizliegumu nelikumīgi izmantot Kopienas preču zīmes un paredz iespēju sodīt par turpmāku tīši vai rupjas neuzmanības dēļ izdarītu preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai tās nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu.

47 Šajā sakarā ir jāuzsver, pirmkārt, ka Regulas 98. panta 1. punkta otrais teikums ir formulēts pavēles izteiksmē (skat. it īpaši spāņu valodā — "adoptará las medidas", vācu valodā — "trifft [..] die [..] Maßnahmen", angļu valodā — "shall [..] take [..] measures", franču valodā — "prend [..] les mesures", itāļu valodā — "[p]rende le misure" un holandiešu valodā — "treft [..] maatregelen").

48 Otrkārt, pretēji pienākumam izdot rīkojumu, ar ko aizliedz turpmāku Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai to nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, — kas paredzēts Regulas 98. panta 1. punkta pirmajā teikumā —, ko papildina atkāpe "īpašu iemeslu" gadījumā, pienākumam papildināt šo aizliegumu ar pasākumiem, kas vērsti uz to, lai nodrošinātu tā ievērošanu — kas paredzēts šīs normas otrajā teikumā — nav izņēmumu.

49 No tā izriet — ja dalībvalsts Kopienas preču zīmju tiesa ir izdevusi rīkojumu, ar ko aizliedz turpmāku Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai to nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, tai ir pienākums no šīs dalībvalsts tiesībās paredzētajiem pasākumiem veikt pasākumus, kas nodrošina šī aizlieguma ievērošanu.

50 Šāda interpretācija turklāt atbilst Regulas 98. panta 1. punkta mērķim — aizsargāt ar Kopienas preču zīmi piešķirtās tiesības.

51 Kā tas izriet no atbildes uz otro jautājumu, apstāklis, ka piemērojamie valsts tiesību akti ietver vispārēju aizliegumu nelikumīgi izmantot Kopienas preču zīmes un paredz iespēju sodīt par turpmāku tīšu vai rupjas neuzmanības dēļ izdarītu Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai to nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, neatbrīvo Kopienas preču zīmju tiesu no pienākuma izdot rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz turpināt šādas darbības.

52 Līdz ar to šis pats apstāklis to neatbrīvo no pienākuma veikt pasākumus atbilstoši valsts tiesībām, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu.

53 Tāpēc uz trešo jautājumu ir sniedzama atbilde, ka Regulas 98. panta 1. punkts interpretējams tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, ar kuru aizliedz atbildētājam turpināt darbības, kas pārkāpj vai varētu pārkāpt Kopienas

preču zīmi, atbilstoši valsts tiesībām ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu, pat ja šīs tiesības ietver vispārēju aizliegumu pārkāpt Kopienas preču zīmes un paredz iespēju sodīt par turpmākām tīši vai aiz rupjas neuzmanības dēļ izdarītām darbībām, kas to pārkāpj vai varētu pārkāpt.

Par ceturto jautājumu

54 Ar savu ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz turpināt Kopienas preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai tās nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, atbilstoši valsts tiesībām ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu, ja šādus pasākumus saskaņā ar šīm tiesībām nevar veikt tāda paša valsts preču zīmes pārkāpuma gadījumā.

55 No atbildēm, kas sniegtas uz otro un trešo jautājumu, izriet, ka Kopienas likumdevējs ir Kopienas preču zīmju tiesām noteicis pienākumu, pirmkārt, aizliegt, izņemot īpašus iemeslus, turpināt Kopienas preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai tās nelikumīgas izmantošanas draudu izraisīšanu, un, otrkārt, veikt pasākumus, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu.

56 Atbilstoši Regulas 14. panta 1. punktam "Kopienas preču zīmes pārkāpumus reglamentē valsts tiesību akti, kas attiecas uz attiecīgās valsts preču zīmes pārkāpumiem saskaņā ar [Regulas] X daļas noteikumiem".

57 Tādējādi Regulas 98. panta 1. punkta otrajā teikumā norādīto pasākumu raksturu nosaka tās dalībvalsts tiesības, kuras Kopienas preču zīmju tiesa izskata lietu, kā tas izriet no šajā normā ietvertās īpašās norādes uz šīm tiesībām. Šajā sakarā, kā to uzsvērusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 42. punktā, tieši dalībvalstīm savas valsts tiesībās ir jāparedz efektīvi pasākumi, lai novērstu Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai to nelikumīgas izmantošanas draudus.

58 Savukārt, paredzot Kopienas preču zīmju tiesām vispārēju pienākumu veikt šādus pasākumus, ja tās izdod rīkojumu, ar ko aizliedz turpināt Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt nelikumīgas izmantošanas draudus, Kopienas likumdevējs liedz dalībvalsts tiesībās pakļaut šo pasākumu veikšanu nosacījumam, ka izpildītas papildu prasības.

59 Līdz ar to Regulas 98. panta 1. punkta otrais teikums ir interpretējams tādējādi, ka tas neietver norādi uz valsts tiesībām attiecībā uz nosacījumiem, lai īstenotu minētajās tiesībās paredzētos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots aizliegums turpināt Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt nelikumīgas izmantošanas draudus, taču prasa, lai šie pasākumi tiktu veikti līdz ar rīkojumu, ar kuru aizliedz turpināt Kopienas preču zīmju nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt nelikumīgas izmantošanas draudus. No tā tostarp izriet, ka Kopienas preču zīmju tiesām ir pienākums veikt šādus pasākumus, neņemot vērā nosacījumus, kas jāizpilda, lai tos īstenotu atbilstoši piemērojamajām valsts tiesībām.

60 Ja tas tā nebūtu, netiktu sasniegts Regulas 98. panta 1. punkta mērķis — ar Kopienas preču zīmi piešķirto tiesību vienāda aizsardzība pret tās nelikumīgas izmantošanas risku visā Kopienas teritorijā. Aizliegumam turpināt Kopienas preču zīmju

nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt nelikumīgas izmantošanas draudus, ko nepapildina pasākumi, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu, lielā mērā nav atturošas iedarbības.

61 *A fortiori* nav nozīmes tam, ka līdzvērtīgos faktiskajos apstākļos valsts tiesības neatļauj valsts tiesām šādus pasākumus papildināt ar aizliegumu izdarīt turpmāku valsts preču zīmju nelikumīgu izmantošanu. Šajā sakarā jāpatur prātā, ka, lai gan ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), noteikti tika saskaņots ar valsts preču zīmēm piešķirto tiesību saturs, tomēr netika saskaņotas juridiskās darbības, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka trešās personas ievēro šīs tiesības.

62 Tādēļ uz ceturto jautājumu sniedzama atbilde, ka Regulas 98. panta 1. punkts interpretējams tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, ar kuru atbildētājam aizliedz turpināt preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas izmantošanas draudus, ir pienākums no valsts tiesībās paredzētajiem pasākumiem veikt tos pasākumus, kas nodrošina šī aizlieguma ievērošanu, pat ja šos pasākumus atbilstoši šīm tiesībām nevar veikt tāda paša valsts preču zīmes pārkāpuma gadījumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

63 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) **Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tikai tas, ka Kopienas preču zīmes nelikumīgas izmantošanas vai nelikumīgas izmantošanas draudu risks nav acīmredzams vai ir citādi ierobežots, nav uzskatāms par īpašu iemeslu, lai Kopienas preču zīmju tiesa neizdotu rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt šīs darbības;**

2) **Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka valsts tiesības ietver vispārēju Kopienas preču zīmju nelikumīgas izmantošanas aizliegumu un paredz iespēju sodīt par tīši vai rupjas neuzmanības dēļ izdarītu nelikumīgu izmantošanu vai izraisītiem nelikumīgas izmantošanas draudiem, nav īpašs apstāklis, lai Kopienas preču zīmju tiesa neizdotu rīkojumu, ar ko atbildētājam aizliedz turpināt šīs darbības;**

3) **Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, ar kuru aizliedz atbildētājam turpināt Kopienas preču zīmes nelikumīgu izmantošanu vai izraisīt tās nelikumīgas izmantošanas draudus, atbilstoši valsts tiesībām ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šī aizlieguma ievērošanu, pat ja šīs tiesības**

ietver vispārēju Kopienas preču zīmju nelikumīgas izmantošanas aizliegumu un paredz iespēju sodīt par turpmāku tīši vai rupjas neuzmanības dēļ izdarītu nelikumīgu izmantošanu vai radītiem nelikumīgas izmantošanas draudiem;

4) **Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, ar kuru atbildētājam aizliedz turpināt darbības, kas pārkāpj vai varētu pārkāpt Kopienas preču zīmes, ir pienākums no valsts tiesībās paredzētajiem pasākumiem veikt tos pasākumus, kas nodrošina šī aizlieguma ievērošanu, pat ja šos pasākumus atbilstoši šīm tiesībām nevar veikt tāda paša valsts preču zīmes pārkāpuma gadījumā.**

[Paraksti]